

Az állatlan ló

Egy este csépeztünk. Lehettem tizenöt éves. A Demko Pesta bácsi is nálunk volt, és este ezt a történetet mondta. Büttösön laktak. Vettek Buzitán egy kis lakást, amibe' ma is él, illetve élt, mert meghalt az őszön. Ő hozta volna a törlesztést a jótállónak, az öreg Kristóf Józsi bácsinak. Ő vitte aztán Mecenzéfre az adósságot törleszteni. A Büttös alatti réten a gyerekekkel eljátszotta az időt. Azt vette észre, hogy sötétedik, alkonyodik. Csak akkor jött rá, hogy neki még Buzitára is kell menni. Elég hozzá, hogy ő elindút. A rét alján két ló legelészett. Gondolta, hogy egyet megfog és avval egykettőre Buzitán lesz. Fogdosta egy fél óráig, egy óráig, és a lovakat nem tudta meffogni. Akkor az egyik ló felemeli a nyakát, fel a fejét, hát azt lássa, hogy a lónak alsó álkapcsája nincs. Alsó álkapcsa nincs. Még jól emlékszek rám ahogy mondta: „Felemeli a fejét, az Isten pusztítsa ki, alsó álkapcsa nincs! Csak felső álkapcsa! No, én megijedtem, oszt egy trapp Büttöstől Buzitáig.” A pénzt átadta itt, de nem mert visszaindulni, mert irtó félés fogta el. Csak hajnalba' ment haza.